

מ"ת 22025/07 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 22-07-2025 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

בפני כבוד השופטת יפעת אונגר ביתון
ה המבקש פלוני (עוצר)
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

בפני בקשה נוספת של המבקש לעיון חוזר בעניין מעצרו. המבקש עותר לשינוי מעמדו מסטטוס של עצור לסתטוס של משוחרר בערובה.

בקצירת האומר, שכן אין מקום להרחבה מיוחדת, נוכח העולה מהחלטות קודמות בעניינו, "יאמר כי המבקש עצר ביום 4.7.22 בגין חשד לעבירות חמורות המופנות כלפי בת הזוג ובנו, הכוולות תקיפה בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפה בת הזוג, ותקיפה קטן בידי אחדו". מדובר במספר אירועים שהתרחשו על פני תקופה ממושכת.

ביום 12.7.22 הוגש נגד המבקש כתוב אישום המייחס לו אי-רוצח תקיפה חוזרים ונשנים, הן של בת הזוג והן של הקטן וביצירוף לו הוגשה בקשה להוראות על מעצרו עד לסיום ההליכים.

אין חולק כי לבקשת עבר פלילי, הכלל הרשעה בעבירות דומות כלפי בת הזוג, ואף ריצה עונש מאסר לא קצר. הדבר לא מנע ממנו, לכארה, להמשיך ולת��ף את המתлонנת.

עוד אין חולק כי הוגש בעניינו של המבקש תסוקיר מעצר, ואף הוגש תסוקירים משלימים. בכל התסוקרים לא ראה שירות המבחן לשחרר את המבקש, גם שנבחנו חלופות מעצר במקומות שונים ובפיקוח מפקחים שונים. נקבע, כי רמת המסוכנות הנשקפת למתлонנת גבוהה מאד.

יצוין, כי ביום 23.1.23 נערך דיון בבקשת המבקש לעיון חוזר, והבקשת נדחתה. ערך שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וערר נספֶך, לבית המשפט העליון הנכבד, נדחה אף הוא. ביום 23.3.23 הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר, ואף היא נדחתה בהחלטתי מיום 26.3.23.

הմבקש מbases את בקשתו דנא על מספר נימוקים:

בראש ובראונה טוען המבקש לתקופת מעצרו הממושכת, כאשר סיום משפטו אינו נראה באופק. לשיטתו, שבעה חודשים הוכחות בוטלו מחמת בקשות או התנהלות של המשיבה. המבקש טוען כי הוא עוצר מזה כשנה, כאשר טרם הסתיימה פרשת התביעה, הנאשם וудיו (שmenoה במספר) לא העידו. נטען כי מועד המשך בהליך העיקרי נקבע לחודש יולי 2023 ונראה כי פרשת ההגנה לא תשמע לפני פגרת הקיץ. לדידו, חלוף הזמן וה坦שכות ההליך בשל מחדלי המשיבה, הם נימוקים מוצדקים לשקל את שחרורו של המבקש ממעצר.

נוסף לכך נטען, כי המבקש והמתלוננת התגרשו תוך כדי המשפט והם גורושים כבר מספר חודשים. המתלוננת קיבלה את כל הגיעו לה על פי הסכם הגירושין ואינה מתגוררת גם לא תוכל להתגרר עם המבקש מעתה ולהלאה. בנסיבות אלה, לא ניתן קשר אישי או משפחתי בין המבקש /או מי מבני משפחתו, עם המתלוננת.

ב"כ המבקש הוסיף וטען כי חל כרsum ממשי בראשית. בפרט קרסה גרסה של המתלוננת כלל, לאחר שנמצאו בה סטיות, תמיינות רציניות והוא מעלה ספקות רבים. בוגדר זאת, נטען כי טענת המתלוננת לפיה המבקש החל לתקוף אותה בחודש ינואר 2022 ועד יולי 2022 התבררה ככלוי נכונה, מאחר שהזדהה כי שבה להתגורר עמו ב.... רק במחצית פברואר 2022. כן נטען, כי המתלוננת לא סיפרהאמת בדבר תדיות מקרי האלים. כך למשל, העו"ס העידה כי היא פנתה לסייע רק ביוני 2022, אולם, לשיטת המבקש תדיות המפגשים וה坦שכות התגברה רק לאחר שבני הזוג החליטו להתגרש, והמתלוננת חששה לאבד את המשמרות על בנים המשותף. בנוסף, המתלוננת שיקרה בעדותה בעניין הסכם המשמרות על הקטין, והזדהה בדבר קיומו רק לאחר שעומתה עם ההסכם גופו ועם החלטת ביה"ד השער. המתלוננת אף לא זכרה, באופן מפתיע, כי הגישה תלונה במשטרה כנגד המבקש, בגין מעשים מגונים כלפי הקטין. כשנשאלה מי הציע לה להגיש את אותה תלונה, שהוגשה תוך כדי ההליכים ביה"ד השער, השיבה כי אינה זוכרת. המתלוננת אף מסרה עדות תמורה לפיה אינה יכולה לאמוד את המרחק בין חדרה לבני החורגים של המבקש, ממשום שהיא מהנדסת. טוען המבקש כי מדובר בगרסה שקרית, שנועדה להסתיר את העובדה כי היו עדים לכך שלא אייר דבר וכי המבקש לא באמת פגע בה. המתלוננת אף שיקרה כשמסירה על תקיפות בחודש Mai 2022 ביתה באום אל פאחים, כאשר בפועל שהטה בחו"ל באותו מועד. עוד הופנית לכך שלא הוכחה התקיפה הנטען מעת 2018, 2018. שלא הוגג תיעוד רלבנטי, והסביר שלכל היוטר המתלוננת פנתה לקבל טיפול רפואי חמישה ימים לאחר האירוע הנטען.

בנוסף לאמור נטען שעדות אמה של המתלוננת לא תמכה בגרסתה. כך למשל, סיפרה כי המתלוננת לא שיתפה אותה באלים לכאורה שחוותה בחודשי התקיפות הראשונים, ועל סבירות בעדויות השתיים גם לגבי האירוע הנטען מעת 2018.

טען עד כי ניתן ללמוד בבירור מעדות המתלוננת ומהראיות שהוגשו כי המגע היחיד שלא להتلון כנגד המבקש הוא

הכנסתו לבית הכלא לתקופה ממושכת, על מנת שלא תאבד את המשמרות על בנים המשותף, לפי הסכם המשמרות עליו חתמה.

המבקש הוסיף וטען כי הוא בן 44 ועברו היחיד הינו בוגר למחלוננט. המתלוון מגדל לבדוק את שלושת בניו מאשתו הראשונה, ואין מי שיגדלם פרט אליו, אך שהילדים חווים קושי רב מחמת מעצרו. הוא טען כי הוא מנהל עסק ומעסיק עובדים רבים, אולם המrecht מולד קשיים כלכליים ניכרים בשל התחייבות חדשנות בעשרות אלפי שקלים, ולכן המrecht עלול לגרום לקריסתו הכלכלית המוחלטת.

לבסוף טען המבקש כי תקופת מעצרו אינה מתיישבת עם תקופת הענישה הצפiosa לו, אף אם יורשע. ב"כ המבקש הפנה לכלל, על פיו המrecht אינו בבחינת מקדמה על חשבו העונש, וטען כי בסופו של יום, עשוי מעצרו של המבקש להיות ארוך מכפי העונש שיוטל עליו. אך, גם אם יורשע, לכל היתר ישת עליו מסר לתקופת מעצרו עד כה, כפי העונשים המקובלים במקרים דומים. הורתתו של המבקש במעטץ תאלאז, אך נטען, את בהמא"ש הדן בהליך העיקרי לגזר על המבקש תקופת מסר החורגת ממתחם הענישה, קל וחומר שעסקין בעברות שלא גרמו לחבלות אשר דרשו את אשפוזה של המתלווננט, או של הקטין.

בדיוון בפני אתמול חזר ב"כ המבקש המלומד על הטענות הנ"ל, הדגיש כי מדובר במחלוננט בלתי אמין, שטפה האשמות שהוא על המבקש מתוך מטרה לזכות במשמרות על הבן המשותף, עליו ויתרה בהסכם ביניהם, ועל מנת שהמבקש יוכל לכלה והוא תמייר ותחזק בبنם. כן נטען כי הראיות הנוספות, שאמורות לחזק את גרסתה, אין בהן חיזוק אלא להיפך, במקרים לא מעטים הראיות סותרות את גרסתה.

עמדת המשיב

המשיבה מתנגדת לבקשתו. ב"כ המשיב טען כי בית המשפט הבודח את התשתית הראיתית איינו נדרש למהימנותם של העדים ואני בווח איתה, מלacula המסורה בבית המשפט שעטיד להכריע במקרה. לכך קיימים חריגים שהמקרה דנא אינו נופל בהם, שכן לא הוכח כרשות משמעותי בראיות קטעת הסניגור. עוד נטען, כי הוגשה בעבר בקשה לעיון חוזר לעניין עדות המתלווננט והדברים נבחנו על ידי בית המשפט, שמצא לדוחות את הבקשתו לעיון חוזר, אלא שהמבקש מחזיר טענותיושוב ושוב. גם בבקשתו הקודמת נטען לחולף הזמן ולקיום הגירושין, בית המשפט על שלוש ער��ותיו, בוחן את הדברים ודחה את הבקשתו, והמבקש לא מפרט היום שני נסיבות כלשהו, שיש בו הצדקה לעיון מחדש.

ב"כ המשיב הדגיש את מסוכנותו הרבה של המבקש בפרט למחלוננט ולקטין, שהולכת וגוברת ככל שחולף הזמן, הן בשל הגירושין, הן בשל המrecht המכובד. מסוכנות זו אינה יכולה לאפשר שחרורו בעורובה לחЛОפת מעצר כלשהו. נטען כי לא ניתן כי המבקש יעתור לשחרורו ל....., מקום ביצוע העבירות, שעה שב עבר שירות המבחן לא ראה להמליץ לשחררו, ولو לעריך בית בסמור לבאר-שבע.

כן נטען כי רק שתי ישיבות הוכחות בוטלו לבקשת המשיב, וכל יתר המועדים בוטלו בשל המבקש ו/או בא-כוcho. בנוסף,

פרשת הتبיעה הסתיימה וההליך צפוי להסתיים בפרק זמן לא רב. בהמ"ש העליון הנכבד האריך, ולא בכדי, את מעצר המבוקש בשלושה חודשים נוספים, מעבר לתשעת החודשים המותרים בחוק. אין מדובר בהחלטה של מה בכרך. לאור האמור, ביקשה המשיבה לדוחות את העיון החוזר.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את פני הדברים אני מוצאת כי דין הבקשה להידחות. תחילתה אכן כי אין חדש תחת השימוש והמבוקש לא נושא מלחוור ולטעון שוב ושוב אותן טענות אשר נדחות בכל פעם מחדש. אך, עניין התמסכות ההליך לא נטען לראשונה. גם סוגיות הגירושים והיעדר הקשר עם המתלוונת הועלה בבקשתות קודמות, ולא שימוש קרקע מספקת לשחררו של המבוקש. הדיון בערר על החלטתי מיום 23.1.23 התקיים לאחר שהמתלוונת סיימה להעיד, ב"כ המבוקש טען רבות בדבר משקל עדותה ותקף את הסתרויות הנטענות ואת המניעים לשיטתו. כל אלה נבחנו ונבדקו גם ע"י כב' ביום"ש מחוזי ונדחו.

למעשה, אין בפני טיעון חדש, שלא היה ידוע טרם הגשת התביעה דנא, אלא חזרה על הדברים.

יחד עם זאת, ומעל לצורך, שכן ניתן היה לדוחות התביעה רק מהטעם הנ"ל, לא עשה מלאכתி קלה ואבחן את הטענות לגופן.

אשר לפסק הזמן הארוך של ניהול המשפט - אמנם בכך הוא שה מבוקש עצור מזה כשנה. פרק הזמן הראשון על פי דין של תשעה חודשים חלף, וככ"ב ביום"ש עליון הורה על הארכת תקופת המעצר. לטעמי להחלטה צו יש משקל רב בעת בחינת בקשה לעיון חוזר ולמעשה לשחררו המבוקש, והוא עומדת למעשה לחובתו, ומלמדת כי ביום"ש עליון ראה כי הן על פי מידת הריאות והן על פי מידת המסתוכנות, ראוי להאריך את תקופת המעצר. ועוד בעניין זה, המשפט נמשך זמן רב לא אר בשל התנהלות המשיבה. מתוך ישיבות הוחחות רבות שנקבעו בתיק העיקרי, שתיים בלבד בוטלו בבקשת המשיבה. שתי ישיבות נוספות לא התקיימו בשל החלטת ביום"ש לבחון בוועדת האתיקה את המשך יצוג ב"כ המבוקש נוכח מעורבותו הנטענת באירועים הקשורים לאיושומים. בלבד זאת, שתי ישיבות בוטלו בבקשת הסניגור מטעמים אישיים כבדי משקל וטרגיים, וישיבה נוספת נסافت בוטלה מפני שהמועד לא מתאים יומנו.

מלבד אלה, כל ישיבות ההוחחות התקיימו (נכון כי באחת מהן העיד עד תביעה אחד, בשל אי התיאצבות שתי עדות אחרות).

בהתינוק מרכיבתו של העניין, כמוות עדי הتبיעה וחומרת העבירות, כמו גם העובדה שחלקן בוצעו לכואורה כנגד קטין, שאינו מעיד, ומה שבא מפי נמרע ע"י חוקרת ילדים, אני סבורה כי אין לומר שהמשפט מתנהל בעצalthים, או כי נפלו מחדלים חמורים של המשיבה בניהולו. הגעתו למסקנה כי חלוף הזמן והימשכות המשפט אין בגדר טעם מזדקק לשחררו המבוקש.

ענין הגירושין כבר נדון. הדברים היו ידועים לככ' בימ"ש עלין שמצוות כי אין בטעם זה הצדקה לשחרור. דומני כי בעניינו של המבוקש נקבע רף מסוכנות כה גבוהה, ושוב - יש לזכור כי חזר למעשה תקיפה לאורה גם לאחר שריצה עונש מססר בפועל בגין עבירות אלימות כלפי אותה מהתלוננת. לדידי, דווקא נשוא הגירושין, שאינו מתקיים לפי רצונו של המבוקש, שדרש משמרות מלאה על הקטין ובհיותו עצור אינו מקבל אותה, עלול להוות מאי"ז נוסף להגברת המסוכנות של המבוקש כלפי המטלוננת.

כאמור, למעלה מן הצורך, ניגשתי לבחון את הריאות על מנת להיווכח אם יש ממש בטענת המבוקש בדבר כרטוסם בריאות. אני סבורה כי לא עלה בידי המבוקש להציג על כרטוסם משמעותי הנוגל לכך "הפיכת הקURAה על פיה", באופן שבו נשלת האפשרות הסבירה להרשעה. ההיפך הוא הנכון, אני מוצאת, כי שכבר מצאתה בראשית הדרך (החלטתי מיום 22.7.14), שקיימות ריאות לכואורה שיש בהן סיכוי סביר להרשעת המבוקש במיחס לו, אף ברמה גבוהה מכך.

בטרם שאפרט את הדברים, ראוי לחזור על הכלל על פי בית המשפט הדן בשאלת קיומן של ריאות לכואורה אינו נדרש לבחינת מהימנותם של העדים או לבחינת משקלן של הריאות. הדבר נתון בבית המשפט הדן באישום בלבד. מכאן כי לא עוסק בהרחבנה במהימנותה של המטלוננת, גם שנטען כי סתרה את עצמה שוב ושוב ואף מסרה עדות שקר במקוון ובמצד.

חרף הנטען, עדות המטלוננת היא ככל עדות יציבה, המתארת מסכת של מעשי אלימות על פני תקופה ממושכת. המטלוננת התקשתה לזכור מועדים מדויקים, אולם לפי טבעם של דברים אין לצפות מקרובן אלימות, החווה אותה בתדירות, לזכור כל פרט ופרט בכל תקיפה ותקיפה. למורות זאת, המטלוננת הצליחה לתאר אירועים מסוימים הנכללים בכתב האישום במידת פירוט סבירה.

המטלוננת אף מסרה הסבר בכל הנוגע להסכם המשמרות לעת גירושין, וקשה להלום כי תלונותיה החזרות כלפי המבוקש הן תלונות שווא שנולדו מתוך המנייע להביא למאשו על מנת שלא יזכה במשמרות המוסכמת. יש לזכור, כי המבוקש הוא גם אביו של הקטין ולא בקהל ניתן לקבל טענה כי האם תמנע במקוון את הקשר בין הקטין לאביו, עד כדי גרים מאשו לשוו. אזכיר כאן דברים שנאמרו בהחלטתי מיום 22.7.14, היפים גם עתה: "אני סבורה שאין משמעות יתרה להסכם בין הצדדים בבית הדין השער. אמרת היא, כי לפי העולה מתיק החקירה, המטלוננת לא הסכימה תחילת לוטר על המשמרות על בנה קטין, כדרישתו של המשיב, למקורה בו ייפרדו. אולם, כפי שאתה להיווכח, אירועי האלימות החלו עוד הרבה קודם להסכם הנ"ל ללא קשר עם המשמרות על הבן. לא מצאת בתיק החקירה כל אינדיקציה, ولو קלושה, לכך שהמטלוננת החליטה להעליל על המשיב במטרה לשנות את ההסכמות בבית הדין השער, ולטעמי לא סביר שתৎסכים להתפנות למקלט לנשים מוכחות אך ורק לשם בניית עלייה שלמה אליו המשיב נוקט כלפי הבן אלימות שלא הייתה ולא נבראה. גם לא סביר כי הבן יכול בפניו חוות הילדים תאורים של מעשי אלימות כלפי המטלוננת וככלפו עצמוו, אם מדובר במקרה, אם מדובר במקרה שלא הייתה, ועוד יותר לא סביר שהעובדת הסוציאלית תמצא על גופו סימני אלימות".

עדותה של המטלוננת נתמכת בריאות רבות: ראשית - הקטין עצמו הביע באופן ספונטני תמיכה בדבריה בפגישתה אצל העו"ס, בה נכח. לטעמי זהה ראייה חזקה. שניית - הקטין סיפר לחוקרת הילדים על אירועי האלימות כלפי המטלוננת

מצד המבוקש. הקטין אף סיפר על התקיפות שתקף המתلونן אותו עצמו (ת/28). שלישיית - נשמעה עדות ברורה וחד משמעית של העובדת הסוציאלית אותה שיתפה המתلونנת, במרבית המקרים בזמן אמת, באליםות הקשה שהיא חווה מצד המבוקש, לרבות האלים ה情感 והרגשית. העו"ס ערכה תרשומות בזמןאמת לגיבוי הנאמר (ת/26). אותה עדיה מתארת את המתلونנת כמו שגילתתה סימנים של קרובן אלימות קלאסי: "ולאורך כל השנים היא הביאה תמונה של אלימות במשפחה". רבעית - גם אמה של המתلونנת לא תמיד ציידה בה ולא תמיד תמכה בה, העידה על כך שהמתلونנת סיפרה לה על התקיפות מצד המתلون. התיעוד הרפואי ודוח התנוועה (ת/35) מגבים את דבריו המתلونת בדבר האירוע שהתרחש לכואורה ב- 3.8.18, שכן אף המתلونת מסרה לרופאים (ת/31) כי הוכחה ארבעה ימים קודם להגעתה לטיפול. אין חולק כי פנתה לבית החולים לאחר שהגיעה למעון לנשים מוכות, אל נוכח הסיכון הרב שנש��ף לה מהמבוקש, ולפי המלצת העובדת הסוציאלית.

עיקר טענותו של ב"כ המבוקש בדבר היעדר מהימנות של המתلونת ביחס לתاريخ האירועים, אך גם אם נכון שהמתلونנת נכשלה בהצמדת האירועים למועדים, אין בכך כדי לאין סיכוי סביר להרשעת המבוקש בתקיפות עצמן.

מעין בריאות שהוצגו בבית המשפט, איןני סבורה כי ניתן להתרשם בדבר האשמה המבוקש באשמותות שווא. מכל מקום לא שוכנעתי במידה הנדרשת כי עסקין בראיות שקרתו לחלווטין כפי שתיאר זאת ב"כ המבוקש. ככל היותר, חל כרטוסם מה בדבריה של המתلونת אודות מודדים כאלה ואחרים, אך אין בכרטוסם זה כדי לקבוע שהתחשית הראיתית חדלה מלהתקיים.

במה שר לדברים אלה, ומאחר ומצאת שגם כיום קיים אפשרות סבירה וייתר מכך להרשעת המבוקש במיחס לו, אני סבורה כי אין ממש בדברי הסניגור כי פרק זמן מעצרו של המבוקש עולה על פרק זמן העונש שהוא צפוי לו גם אם יורשע. כאמור, מדובר בעבירות חמורות ביותר, שהעונש עליו הוא של מאסר בפועל לתקופה ממושכת של חודשים רבים, ומעבר ל- 12 חודשים. ניתן לצפות כי אם יורשע המבוקש יושת עליו, ביחס לעבירה של תקיפה קטין שבאחריותו, עונש נוסף של מאסר לתקופה לא מבוטלת. על כן יש להוסיף כי בית המשפט עשוי להתייחס בגזר דין גם לעונשה בתיק הקודם ולשקול זאת לחומרה.

לטעמי, לא הגעה השעה לקבוע כי תקופת מעצרו של המבוקש עד כה עולה על תקופת המאסר שהוא צפוי לה.

בסיכום של הדברים, הבקשה נדחית.

ניתנה והודעה היום ט' تمוז תשפ"ג,

28/06/2023 במעמד הנוכחים.

יפעת אונגר ביטון, שופטת